

CXXIV.

Forflag til Lov

om

Fredning af Søfugle omkring Fanø.

(Forelagt i Folketinget den 12te Marts 1892 af Folketingsmanden for Ribe Amts
2den Valgfres [Bluhme]).

Det skal fremtidig være forbudt at drive Jagt, fra Stranden eller i Baad, paa Søterritoriet ud for Fanø i en Afstand indtil $\frac{1}{2}$ Mil fra de paa Den værende eller kommende Fuglekøjer.

M o t i v e r.

Hvert Aar kommer der til Verne ved Vesterhavet store Masser af Søfugle, særlig forskellige Arter af Vildænder. Gennem lange Tider har det for Beboerne af disse Øer været en bethdningsfuld Indtægt at fange disse Vænder i de saakaldte Fuglekøjer, kunstigt anlagte Damme paa Land, hvorhen de vilde Vænder lokkes i hundred- og tusindvis af afrettede Løkke-Vænder.

Betingelsen for, at denne Fangst kan lykkes, er fuldkommen Ro og Fred i Fuglekøjernes Omegn paa Land og paa Sø. Særlig er Lyden af Skud til stor Skade, men al Støj og Jagten i det hele skræmmer saa vel de vilde Vænder som Løkkevænderne og kan for det løbende Aar tilintetgøre alt Udbytte.

Det er ikke ubetydelige Kapitaler, der medgaa til Anlæg af en Fuglekøje; de paa Fanø deri anbragte Kapitaler overstige allerede 50,000 Kr., og var man sikker paa Fred paa Søterritoriet, vilde sikkert langt større Kapitaler blive anbragte i disse Fangstkøjer. For den lille Øs Befolkning vilde det være af stor Betydning, om denne Industri kunde sikres og udvikles; men dette er umuligt, saa længe det er tilladt enhver fra Fastlandet at begive sig i Baad over i Fuglekøjernes Nærhed for at drive den ædle Sport at knalde Løs til højre og venstre uden i Reglen at naa stort Udbytte, men derimod sikkert faare mange og bortskræmme Resten. Det er særlig Søndagsjægerne fra Fastlandet, som Fuglekøjerne frygte. Med den tiltagende Konflukt til Søbjerg og Badestederne maa man frygte, at den rige Fangst vil blive fuldstændig ødelagt, saafremt ikke Lovgivningsmagten allerede nu vil skride ind. Da det Forflag til en ny Jagtlov, som i Aar er forelagt af Regeringen, vel næppe tør ventes for det første at kunne blive til Lov, har Forflagstilleren af dette Lovforflag ment, at Rigsdagen og Regeringen ved midlertidig at vedtage denne lille Lov kunde yde Fanøs Beboere Beskyttelse i det omhandlede Erhverv, indtil en ny Jagtlov kan ordne Sagen endeligt.

Endnu maa tilføjes, at for Fred om Fuglekøjerne mod Landfiden er der sørget af Kommunerne saa vel som af Beboerne.

Paa de flestvigste Øer, særlig paa Føer og Silb, drives Fuglekøjesangsten efter en stor Maalestok, men der beskyttes og støttes den ogsaa paa forskellige Maade saa vel af Staten som af Kommunerne.

Vil man ikke skænke Fanø Fuglekøjer den ringe Støtte ved en Lov af omtrentligt Indhold som nærværende Forflag, da vil en for denne Øs Beboere vigtig Erhvervskilde blive ødelagt til Skade for dem, men ganske vist til Fordel for Beboerne af de flydligere Vesterhavsoer.